

Sveikiname XI partinės konferencijos delegatus!

VISADA ŽENGTI AVANGARDE

Kiekviena diena mus priartina prie nepaprastai reikšmingo politinio įvykio. — TSKP XXVI suvažiavimo. Pakilai nusiteikę, gilių apmąstymų apie jau atliktus darbus ir naujus užmojus ateičiai kupini rytoj į Anykščių rajono XI-ąją partinę konferenciją susirinks 437 pirminių partinių organizacijų pasiuntiniai — šios konferencijos delegatai.

Mūsų rajono pramonės įmonių dirbantieji dešimtojo penkmečio produkcijos gamybos užduotį pasiryžę įvykdyti 109 proc., o realizacijos užduotį — 102 proc., realizuojant viršplaninės produkcijos už 2 milijonus 355 tūkstančius rublių. Šiuose reikšminguose laimėjimuose įdėtas nuostipus pramonės įmonių komunistų trūšas, nes partiečiams visad būdingi darbštumo, pareiškumo, didžios atsakomybės už patikėtą darbą bruožai.

Statybinų medžiagų kombinato Vikonų cecho įrengimų derintojas Albinas Labeika, Statybos ir remonto valdybos mūrininkai Vaclovas Cholinai ir Viktorija Leikienė, veltinių vėlimo fabriko „Spartakas“ tekintojas Eugenijus Aleknavičius, vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynu“ darbininkė Stasė Rutkauskienė ir daugelis kitų, kurie išrinkti rajono partinės konferencijos delegatais, ne tik savo darbštumu patelsina garbingą komunisto vardą, bet ir aktyviai dalyvauja visuomeninėje veikloje. Neretas iš jų, būdamas komunistinio darbo spartuoliu ir jaunimo globotoju, savo darbo patirtį perduoda jaunesiems gamybininkams.

Už išaugintą duoną, už atkaklę grumtinę su gamtos negandomis parodytą ištvermę ir atkaklumą daug šiltų žodžių nusipelnė rajono darbštieji mechanizatoriai. Pelnęta šlovė lydi jau daugelį metų pirmūnų gretose bežengiančius, neretai socialistinio lenktynavimo nugalėtojus tampačius „Anykščių šilelio“ ir Surdegio kolūkių mechanizatorius Lenino ordininkus Albiną Strazdą ir Antaną Labakojį, Svėdasų kolūkių mechanizatorių Algimantą Krasauską, kuriems komunistai išreiškė didį pasitikėjimą, išrinkdami rajono partinės konferencijos delegatais.

Nepaprastą darbštumą su visuomeniniu aktyvumu ypač sugeba suderinti Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio karių melžėja, darbo veteranė, Socialistinio Darbo Didvyrė Genė Galinienė. Daug stropių, pareiškusių komunistų šiandien darbuojasi buities tarnybos ir prekybos sistemos kolektyvuose, gausioje rajono pedagogų, sveikatos apsaugos darbuotojų šeimoje.

Tačiau partinių organizacijų veikloje esama dar ir neišspręstų problemų bei tam tikrų spragų. Apie jas platesnis pokalbis vyko neseniai praėjusiuose ataskaitiniuose rinkiminiuose susirinkimuose. Tikriausiai ir rajono XI partinės konferencijos delegatai ne tikrai giliau įvertins per ataskaitinį laikotarpį pasiektus laimėjimus tiek ūkinėje, tiek vidinio partinio ir ideologinio darbo srityse, bet ir principingai, dalykiškai atskleis dar neišnaudotas galimybes, nužymės kryptingąsias veiklos gaires ateičiai. O tos ryškios perspektyvos ir konkretūs uždaviniai vienuoliktajam penkmečiui nubrėžti TSKP CK 1980 m. spalio plenumo, TSKP CK Generalinio Sekretoriaus draugo L. Brežnevo kalboje, pasakytoje šiame plenumo bei TSKP Centro Komiteto projekte „Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981–1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“. Todėl nepaprastai svarbu partinėse organizacijose skieinti kiekvienam komunistui reiklumą, kad jis savo darbais ir visuomeniniu aktyvumu visad rodytų asmeninį pavyzdį, tvirtu žingsniu žengtų kolektyvo avangarde.

VISŲ SALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščių rajono „Lenino keliu“ kolūkių socialistiniai išipareigojimai vystant kiaulienos gamybą XI-me penkmeteje

„Lenino keliu“ kolūkių kolektyvas, įgyvendindamas TSKP XXV suvažiavimo iškeltus uždavinius, daug pastangų skyrė dešimtojo penkmečio užduočių vykdymui.

Per dešimtąjį penkmetį neatpažįstamai išsiplėtė Vaitkūnų ir Kunigiškių gyvenvietės, kuriose buvo pastatyta ir rekonstruota visa eilė gamybinių bei kultūrinių būtinų paskirties pastatų. Centrinėje Vaitkūnų gyvenvietėje buvo įrengta kanalizacija, vandentiekis, pastatyta nauja katilinė. Kolūkyje buvo pastatytas erdvus atsarginių dalių sandėlis, 1500 tonų talpos grūdų sandėlis su kombinuotų pašarų gamybos cechais.

Kolūkių pagrindiniai gamybiniai fondai per dešimtąjį penkmetį išaugo 1,4 karto ir kiekvienam 100 hektarų žemės ūkio naudmenų dabar sudaro 207 tūkst. rublių.

Dešimtajame penkmeteje kiekvienam centneriui galvijų priesvorio buvo sunaudota 8,5 cent pašarinių vienetų, o vienam centneriui kiaulių priesvorio teko 6 cent pašarinių vienetų.

Kiaulienos priesvorio vleno centnerio savikaina sudarė 167 rub. 86 kap. Už rea-

lizuotą jautieną per ketverius dešimtojo penkmečio metus gauta 1 milijonas 828 tūkstančiai rublių, o už kiaulieną — 1 milijonas 652 tūkstančiai rublių.

Per dešimtąjį penkmetį ūkio kiaulių ferma buvo pripažinta I klasės veislinė ferma.

Per penkmetį iš valstybei realizuotų galvijų 96 proc. buvo aukščiausio ir vidutinio imitimo, o 53 proc. kiaulių — pirmos kategorijos.

Pasitikdamas artėjančią TSKP XXVI suvažiavimą, pritarėdamas TSKP CK projektui „Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981–1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“ ir atsiliepdamas į Baltarusijos TSR Gomelio srities Gomelio rajono Darbo raudonosios vėliavos ordino Urickio kolūkių kolektyvo iniciatyvą, „Lenino keliu“ kolūkių žemdirbių kolektyvas vienuoliktajam penkmečiui prisiima šiuos socialistinius išipareigojimus:

KIAULIENOS GAMYBOS SRITYJE

— Vienuoliktajam penkmečiui pabaigai turėti ne mažiau kaip 2300 kiaulių.

— Per penkmetį pagaminti 1070 tonų kiaulienos, pasiekti šioje šakoje gamybos padidėjimą 15 proc.

— 100 ha ariamos žemės kiekvienais penkmečio metais pagaminti ne mažiau kaip po 150 cent kiaulienos.

— Gauti 2–4 mėn. amžiaus paršelių priesvorį per parą 370 g.

— Pasiekti kiaulių priesvorį per parą 510 g.

— Gauti vidutiniškai iš kiekvienos paršavedės apsi-paršavimo po 11 paršelių.

— Pasiekti vidutinį parduodamų valstybei kiaulių svorį 98 kg.

— Siekti, kad pirmos kategorijos kiaulių būtų parduodama ne mažiau kaip 55 proc.

— Nuolatos mažinti pašarų išlaidas. Pasiekti, kad kiekvienam centneriui priesvorio būtų sunaudojama 5,8 cent pašarinių vienetų.

— Per penkmetį gauti už realizuotą kiaulienos produkciją ne mažiau kaip 1 milijoną 900 tūkstančių rublių pajamų.

— Kiaulienos produkcijos rentabilumą pakelti iki 28 proc.

— Paršelių mitybos ir sergamumą sumažinti 2 proc.

— Pasiekti tokius darbo rezultatus veislinėje kiaulių

fermoje, kad kolūkis taptų veislininkystės ūkiu.

— Pasiekti, kad ne mažiau kaip 95 proc. kiaulių fermos darbuotojų iškovotų meistrų vardus.

— Fermose palaikyti švarą ir tvarką, kovoti už pa-vydingą aplinką, aukštą darbo kultūrą.

— Kasmet patvirtinti kolūkių kiaulių fermos darbuotojų iškovotą garbingą komunistinio darbo kolektyvo vardą.

— Dalintis sukaupto darbo patyrimu, lenktyniauti su Anykščių rajono „Svyturio“, Rokiškio rajono „Tarybinės žemės“, Baltarusijos TSR Mogiliovo rajono „Zaria“ kolūkių kiaulių augintojais.

PASARŲ GAMYBOS SRITYJE

— Iš kiekvieno hektaro gauti ne mažiau kaip po 29 cent grūdų, 465 cent pašarinių šakniavaisių, 30 cent ankštinių grūdų, 40 cent šieno, 300 cent kukurūzų žaliųjų masės.

— Per penkmetį pagaminti ne mažiau kaip 5465 t šieno, 2500 t šienainio, 15000 t siloso, 4500 t šiaudų, 5350 t šakniavaisių, grūdų pašarams 3000 t, užauginti 40000 tonų žaliųjų pašarų.

— Plačiau pašarams panaudoti vikių-avių-žirnių mišinius, siekiant praturtinti pašarus proteinais.

— Nuolatos kelti laukų derlingumą, kasmet į laukus įterpti po 16000 tonų organinių trąšų, arba kiekvienam hektarui ariamos — po 11 tonų.

— Kiekvienais vienuoliktajam penkmečio metais 1 sąlyginiam gyvuliui pagaminti po 18–20 centnerių pašarų, skaičiuojant pašariniais vienetais.

STATYBOJE

— Vienuoliktajame penkmečiui išplėsti Jotkonių gamybinio centro kiaulių ferma, pastatant 1800 vietų talpas remontinėms ir penimoms kiaulėms, pašarų virtuvę su koncentratų sandė-

Anykščiai

1980 m.

gruodžio

18 d.

Ketvirtadėnis

Nr. 148(4188)

IIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Olga Pretkelienė ir Stasė Kazlauskienė — geros draugės, bendramintės. Stasė trešias dešimtmetis skuba tuo pačiu keliu kaip ir mokyklą, moko Svėdasų krašto vaikus gimtosios kalbos, ugdo melle Tėvynei. Olgos darbo slazas šiek tiek kuklesnis. Ji mokiniams atveria duris į stebuklingą chemijos pasaulį. Abi pedagogės mėgsta savo profesiją, dirba iš širdies. Tai jų tikrasis pašaukimas.

Bet pamokomis šių moterų darbo diena nesibaigia: Stasė — mokyklos pirminė partinės organizacijos sekretorė, Olga — jos pavaduotoja, užklausinio darbo organizatorė. Šias garbingas pareigas Stasė ir Olga atlieka sąžiningai, kaip ir savo tiesinį darbą.

Mokyklos komunistai joms patikėjo atstovauti pirmąją partinę organizaciją rajono XI-oje partinėje konferencijoje.

J. Jurevičiaus nuotraukoje: Olga Pretkelienė ir Stasė Kazlauskienė.

XI-osios rajono partinės konferencijos delegatų žiniai

Lietuvos Kompartijos Anykščių rajono komitetas praneša, kad XI-oji rajono partinė konferencija įvyks 1980 m. gruodžio 19 d. Anykščių kultūros rūmų salėje.

Konferencijos pradžia 10 val.

Delegatų registracija nuo 8 val. 30 min. iki 9 val. 30 min.

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETAS

Melioratorių delegatai

J. Junevičius nuotraukos (iš kairės) daugiakaušio ekskavatoriaus mašinistas Antanas Vildžiūnas, Bronius Dapšys, Jonas Gričiūnas ir šaltkalvis-vairuotojas Juozas Didžgalvis.

Sis metalas melioratoriai atidavė eksploatacinei 2197 ha nusausintų žemių, pakalkino 4830 ha, esant planui 4800 ha. Kalkinimo brigada, vadovaujama komunisto Alfredo Rido, papildomus socialistinius įsipareigojimus TSKP XXVI suvažiavimo garbei jau įvykdė ir dirba vienuoliktojo penkmečio pirmųjų metų sąskaita. Geru žodžiu galima paminėti šios brigados komunistus Algirdą Lisauską, Voldemantą Zemaitį. V. Zemaitis ne tik darbo pirmūnas, bet suranda laiko ir dalyvauti meno saviveikloje.

MSMV partinės organizacijos susirinkime komunistai apsvaistė TSKP CK projektą „Pagrindinės TSRS ekonomikos ir socialinio vystymo kryptys 1981–1995 metams ir laikotarpiai iki 1990 metų“, numatė gaires pirmiesiems vienuoliktojo penkmečio metams.

Atelkančias metalas numatoma perduoti eksploatacijon 2400 ha nusausintų žemių, įrengti drėkinimą 147 ha

plote, panaudojant lietinimo agregatus „Fregat“. Nemažai sekančias metalas numatoma atlikti rekonstrukcijos darbus. Visumoje turėsime atlikti rangos darbų už 4 milijonus rublių. Norint visa tai atlikti, reikia padidinti darbo našumą, užtikrinti geresnį organizuotumą.

Mūsų valdybos partinės organizacijos komunistų gretose turime nemažai darbo pirmūnų, senų, prityrusių mechanizatorių. Geru žodžiu galima kalbėti apie Bronių Dapšį, daugiakaušio ekskavatoriaus mašinistą, dirbantį nuo pat MSMV įsikūrimo dienos. Nuėjęs garbingą darbininko kelią ilgametis partinio biuro narys per penkmetį iškasė 357,5 km drenažo tranšėjų. Tai žmogus, kuriam nebaisūs sunkumai, kuris nieško lengvesnės vietos. Už savo nuoširdų darbą B. Dapšys apdovanotas Darbo raudonosios vėliavos ordinu, medaliu „Už šaunų darbą. Pažymint V. Lenino gimimo 100-ąsias metines“, „Lietuvos TSR melioracijos žymū-

no“ ženkleliu ir kt. B. Dapšys išugdė ne vieną jauną mechanizatorių. Buvę jo globotiniai jau patys puikiai valdo sudėtingą techniką, lenktyniavimo baruose nenusileidžia jam.

Jonas Gričiūnas — palyginti jaunas daugiakaušio ekskavatoriaus mašinistas, dirbantis 11 metų mūsų valdyboje. 1978–1979 m. jis padėjo sausinti šlapius plotus Rusijos Federacijoje. Per penkmetį jė iškasė 361 km drenažo griovių. Už šaunų darbą apdovanotas Darbo raudonosios vėliavos ordinu. Tai kuklus, taktiškas, bet ir principingas, reiklus sau ir savo brigados draugams žmogus, aktyvus liaudies kontrolės grupės narys.

Antanas Vildžiūnas savo biografiją pradėjo darbininku. Dabar jis — daugiakaušio ekskavatoriaus mašinistas. Bedirbdamas darbininku suprato, kad reikia gilinti žinias. Baigė vidurinę mokyklą, įsigijo ekskavatoriaus

mašinisto specialybę. Jis ilgametis partinio biuro narys, daugkartinis socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas, darbą atlieka aukšta kokybe.

Juozas Didžgalvis pradėjo dirbti MSMV prieš 12 metų šaltkalviu-vairuotoju. Prižiūri lengvuosius automobilius, kartu aktyviai dalyvauja visuomeniniame darbe. Jis yra partinio biuro narys, rajono foto klubo narys, kino studijos „Versmė“ nuolatinis dalyvis. Juozas sukūrė 10 dokumentinių trumpametražinių filmų tiek apie MSMV gyvenimą, tiek kitokia tematika. Aukšinių rankų žmogus, — taip daug kas atsiliepia apie Juozą.

Tai tik keletas iš 16, kuriuos mūsų valdybos komunistai išrinko delegatais į rajono XI-ąją partinę konferenciją.

A. Verikienė
Anykščių MSMV partinės organizacijos sekretorė

Su mintimis apie rytojų

Tekinimo staklėse nebaigta detalė liudijo, kad jų šeimininkas neliagam pasitraukė iš darbo vietos, netrukus sugrįš. Iš tikrųjų, mechaninėse dirbtuvėse trūsę darbininkai paaiškino, kad Bronius Magyla išėjęs į Statybinių medžiagų kombinato partinio biuro posėdį.

— Mūsų Bronius turi daug visuomeninių įpareigojimų, bet svarbiausia jam savo tiesioginis darbas prie staklių, — sakė darbininkai.

Su kuo bekalbėjau, visi tvirtino Bronių Magylą esant darbštų, pareigingą, sumanų aukščiausios kategorijos šaltkalviu-tekintoją. Kai apie darbą užsiminiau pačiam Broniui, atsakė paprastai ir aiškiai:

— Patikėtą darbą privalai gerai atlikti, gerai dirbti. Kaipgi kitaip? Man atrodo, tai kiekvieno darbininko šventa pareiga, už kurios sąžiningą atlikimą nederėtų per daug girti.

Gal ir taip, bet kodėl tada pasitaiko atmetimai atliktų darbų, gamybinio broko? Vadinasi, ta darbininkiška pareiga ne kiekvienam yra šventa. Ir čia kalba pakryps ta apie darbininkišką pamalną, apie tuos, kurie į kombinatą ateina aštuoniolikmečiais.

— Ar pritaps jie kolektyve, bus geras darbininkais, nuo mūsų priklausio, — sakė Bronius. — Atsikratyti klystkeliais pasukusių visų lengviausia, bet ar tuo nepastumsime jo į dar didesnę klystkelį? Kovoti už žmogų

nelengva, bet šiam reikalui man negalia jėgų, netgi laisvalaikio. Štai tekintojas Anatolijus Grigorjevas į mūsų kolektyvą atėjo iš proftechlinės, išlydėjęs į armiją. Dabar štai jis vėl šauniai darbuojasi mūsų kolektyve. Džiaugiamės jaunaisiais mechaninių dirbtuvių kolektyvo nariais Petru Sakalausku ir Algiu Pleška.

Tokie tad jaunimo globotojo Broniaus Magylos rūpesčiai. Bet ar tik šie? Išsiskėdė ir apie kitas kombinato problemas, jaudinančias Bronių kaip komunistų LKP rajono komiteto bei Statybinių medžiagų kombinato partinio biuro narį. „Kvarco“ cecho grupę, profsąjungos vietos komiteto narį. Jis eilinis darbininkas, bet stengiasi išsiaiškinti, kodėl kartais nevykdomos gamybinės užduotys, kur kadru tekamumo priežastys, kokios kombinato ateities perspektyvos. Ir ne tik stengiasi išsiaiškinti, bet savo partietišką, principingą nuomonę visuomet pareiškia partiniuose susirinkimuose, biuro posėdžiuose, rajono komiteto plenumuose. Bronius atidus dirbančiųjų pasiūlymams ir pageidavimams, jam rūpi darbo drausmė, darbininkų buitis ir gerovė.

Gerai darbai šlovina komunistą Bronių Magylą. Gyvena jis pilnakraujų kolektyvo gyvenimą, mąsto plačiai, mintimis keliauja į rytojų.

Savo darbininkišką biografiją Bronius Magyla pradėjo „Spartako“ fabrike nė aštuoniolikos neturėdamas. Nuo 1968-ųjų darbuojasi „Kvarco“ cecho mechaninėse dirbtuvėse. Šiame kolektyve subrendo, užsigrūdino, buvo priimtas į TSKP narius. Jo daliai teko naujojo cecho paleidimo, įsibėgėjimo sunkumai. Dabar „Kvarco“ cecho Bronius vienas iš veteranų, kuriam viskas čia artima ir sava.

Vakare, po darbo, Broniaus laukia žmona Zita, sūnus Nerijus, dukra Jolita. Šeimos tėvas randa laiko su jais pabendrauti, apie pamokas muzikos mokykloje, pramoginius šokus pašnekėti. Ir stebies, kaip žmogus visur suspėja, stengiasi gerą pamainą išugdyti namuose ir kombinate.

Rytoj, rajono XI-oje partinėje konferencijoje, susitiks trys broliai Magylos, išrinkti į šį partietų forumą skirtingų pirminių partinių organizacijų. Su Lenino partija susietas gyvenimas pelnė broliams pagarbą ir pripažinimą, išvedė į priešakines šviesios ateities kūrėjų gretas.

NUOTRAUKIOJE: komunistas Bronius Magyla.

Pirmaujančio kolektyvo vadovė

Ji išaugusi gausioje šeimoje. Todėl nuo pat mažens nebuvo išlepta. Dar mokantis Surdegio aštuonmetėje, Alvyra teko nuolat padėti motinai auginti mažesnius brolius ir sesutes, o vasarą — rąvėti pasėlius, gręžti šieną, ganyti gyvulius kolūkio laukuose. Ypač jai iš mažens patiko prižiūrėti gyvulius. Beganant atostogų metu kolūkio banda, taip ir norėdavosi paglostyti verselį ar mažą kumeliuką. Per pamokas ji svajodavo, jog taps zootechnike, ir apie tai drąsiai sakydavo mokytojams. Baigus aštuonmetę mokyklą, Alvyra sėkmingai įstojo į Vabalninko žemės ūkio technikumą. Turint praktinių gyvulių auginimo ir priežiūros įgūdžių, jai lengva buvo mokytis. Įsigijusi zootechnikės specialybę, Alvyra grįžta į gimtąjį kaimą. Jai buvo patikėtas atsakingas ir ne lengvas darbo baras — vadovauti Surdegio kolūkio Mickapetrio galvijų fermai, pačiai stambiausiai kolūkyje.

Pradžioje šiame sektoriuje nebuvo tipinių pastatų. Gyvulių auginimui dirbo sunkiomis sąlygomis, o jaunai fermos vedėjai teko juos paguosti, įtikinėti, kad kolūkio valdyba pasirūpins pastatyti naujas moderniškas karvėdes. Jos darbo metalas Mickapetrijė kilo nauji pastatai. Išaugo karvių kompleksas. Ypač pagerėjo gyvulių auginimo darbo sąlygos, tačiau tuo pačiu žmonėms reikėjo įsigyti aukštesnę kvalifikaciją, daugiau žinių. Vedėja Alvyra Seibokienė išstudijavo tą temą visą literatūrą, kokią tik įstengė gauti, domėjosi, kaip dirbama kitų respublikos rajonų tokio pat tipo gyvulininkystės kompleksuose, mokė melžėjas įvaldyti naują melžimo technologiją, sluntė jas stazuoti į Panevėžio rajono Eriškių kolūki. Dirbant naujajame karvių komplekse, vedėjai ir melžėjoms teko daug idėjų, kantrybės, bet neišvengta nusivylimas: nauja gyvulių laikymo tvarka bei melžimo technologija nedavė laukiamo efekto. Alvyra, kaip gyvulininkystės

darbuotojų cehinės partinės organizacijos sekretorė bei kolūkio partinio biuro narė, pasirūpino, kad darbų organizavimas karvių kompleksuose būtų pertvarkytas. Palaipsniui karvių produktyvumo mažėjimas buvo įveiktas. Mickapetrio sektoriuje dirbančios melžėjos, būtent Liucija Kaminskienė, Stasė Rlaubienė, Aldona Ramanauskienė šiemet pirmąja kolūkyje.

Tame pačiame sektoriuje yra auginamas penimų galvijų prieauglis. Čia gaunamas aukščiausias kolūkyje jų priešvoris.

Šios fermos kolektyvas jau rugpjūčio mėnesį įvykdė X penkmečio užduotis.

Fermos vedėja Alvyra Seibokienė kolūkyje yra gerbiama, už gerą darbą apdovanota jubiliejiniais medaliais „Už šaunų darbą. Pažymint V. Lenino gimimo 100-ąsias metines“. Šiats metalas kolūkio komunistai ją išrinko delegate į rajono XI-ąją partinę konferenciją.

A. PLĖTA
Surdegio kolūkio vyr. ekonomistas

KELETAS IS GERIAUSIŲ JŲ

SVARBIAUSIAME BARE

Kaimas anksti kelsi. Dar laukus gaubia tūštos sūmos, kai namų langai nušvinta elektra, ima trinkėti durys, prasideda įprastinė rytmečio ruošė. Ir prie tų visų jau seniai kalmo žmogaus ausiai įprastų garsų prisideda traktoriaus burzgimas, mašinų gausmas ar vežimo dardėjimas. Vadinas, darbo diena prasideda.

Dar snaudžiančia Naujųjų Elmininkų gatvę nuskuba aukšta, juodaplaukė moteris. Jei tu tokiu laiku sutikai Laimą Kullaviene, tai ir be laikrodžio aišku, kad jau aštuntos pradžios. Melžėjos darbą pradeda pusę aštuonių, todėl Laimą greit pasiveja visada besisūpsanti ir geros nuotaikos Levasė Petrauskienė. Ten, kur gyvenvietės gale suskerta keliukai, jų draugėn įsijungia ir Genė Gallienė. Fermos poilsio kampe greit prisipildo linksmų moteriškų balsų, neramus klegesio. Moterys būtų ne moterys, jei jos nepasidalintų vakarykštėmis naujienomis, savo džiaugsmams ir rūpesčiams ir, pasižiūrėjusios į suvestinę, nepakalbėtų, kodėl Marytė aplenkė Eleną arba atvirkščiai.

Darnus ir draugiškas centrinės pleno fermos darbuoto-

jų kolektyvas. O kad toks kolektyvas susibūrė, nemažas ir čia dirbančių komunistų nuopelnas. Komunistės Laima Kullaviene, Genė Gallienė, Levasė Petrauskienė ne tik prie darbo sparčios, bet ir visuomeninio darbo nevengia. Genė ir Laima nepakeičiamos dainininkės mišriame elmininkiečių chore, etnografinių dainų atlikėjos. Levasė aktyvi liaudies kontrolierių pagalbininkė, nesibijo ir griežtesnį žodį į akis pasakyti tiems, kas savo tiesioginių pareigų neatlieka, kas į visuomeninį aruodą nagus kiša. Visos šios moterys kolektyvo mėgiamos, gerbiamos. Kai Genė Gallienė buvo išrinkta delegate į rajono XI partinę konferenciją, darbo draugės visai rimtai jai priminė: „Ten, rajone, pasitelk, kodėl mes rankšluosčių, guminių batų ir kitų smulkmenų, taip mums darbe reikalingų, negauname“.

Gerbia elmininkiečiai ir mechanizatorius komunistus Albertą Šlauciu, komjaunimo-jaunimo brigados vadovą Algimantą Grigaliūną, valruotojus Stasį Juozaponį, Joną Suklį, kalvį suvirintoją Kazį Boratinską. Visus sunku ir išvardinti, nes partinė-

je organizacijoje 68 TSKP nariai ir 3 kandidatai į TSKP narius, ir apie daugumą iš jų galima gerą žodį pasakyti, kitiems pavyzdžiu parodyti.

Kiekvienas jaunas mechanizatorius norėtų būti tokiu, kaip Povilas Katinas. Niekas nėra girdėjęs Povilo skundžiantis sunkumais, bet niekas negirdėjo ir pasiekimų gliriantis. Tik paklaustas, kaip sekasi, už nugaros slėpdamas tepaluotas rankas, atsako: „Dirbu, ir tiek. Jei traktorius negenda, tai ir gerai“. Povilas jaunuosius traktorininkus ne pamokslais moko, o savo asmeniniu pavyzdžiu, darbštumu, kuklumu. Šį pavasarį vienas beveik visą šimtą hektarų bulvių pasodino, įvairpūtėje su kombainu dirbo. Kiekvieną jauną žmogų norėtume matyti ne tik kaip Povilą Katiną, bet ir kaip Vytautą Banį, liaudiškai tariant, „ir prie pečiaus, ir prie svečio“ tinkantį. Vytautas ir valruotojas, ir mechanizatorius, ir visuomenininkas. Darbų daug, įpareigojimų nemažai, bet visur suspėja. Todėl jo nuotrauka ir rajono garbės lentos patalpinta.

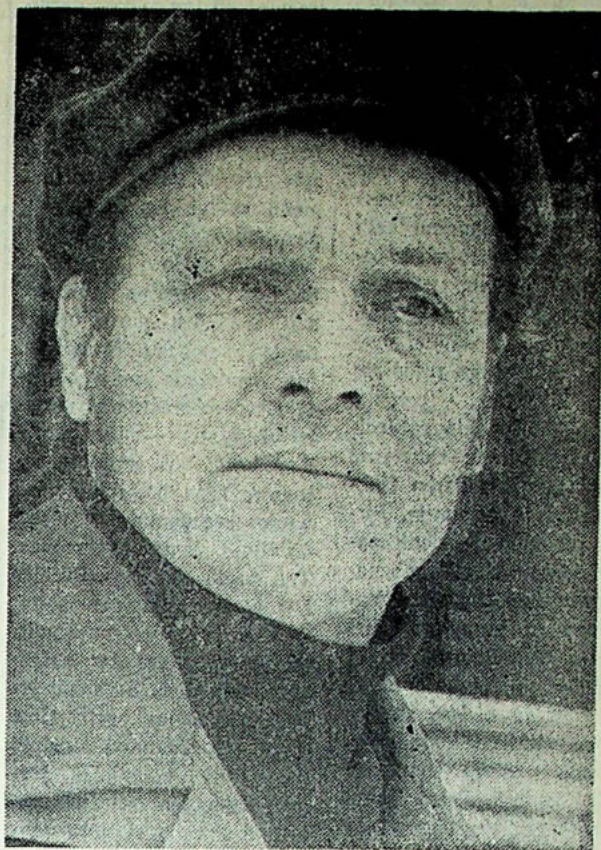
Valruotojai, į partinę grupę susibūrę, savo vadovu

Jurgį Juodelį išrinko, nors Jurgis dar tik mokėsi per keturiasdešimt, tačiau grupė jis amžium vyriausias ir jo žodis svarbiausias. Įvairias įvairias pasitinkant, įžymias datas pažymint Jurgis Juodelis pirmasis papildomus įsipareigojimus prisiima, o nuo jo ir kiti grupės nariai neatsilieka. Komunistų iniciatyvą greitai kiti kolektyvo žmonės perima.

Nepašykštėjo gamta fizinės jėgos Jonui Urbonavičiui, o gyvenimas darbštumo išmokė. Nors jis tik prieš keletą dienų savo penkiasdešimtmetį atšventė, bet statybinių brigadų prie darbo jam lygų nėra. Oklo jaunimas, kai reikia sudaryti virvės traukėjų komandą, be Jono Urbonavičiaus taip pat neapsieina.

Daug gerų žmonių, aktyvių komunistų Elmininkuose. Slandien tik apie pačius geriausius, pačius aktyviausius papasakojau, apie dalį tų, kurie rytoj rajono XI partinėje konferencijoje elmininkiečių partinę organizaciją atstovaus.

R. TUNKEVICIENĖ
Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio partinio komiteto sekretorė

NUOTRAUKE: Algis Krasauskas.

Mūsų šeimos gyvenimas nelepino — prisimena komunistas Algis Krasauskas, — anksti be tėvų likome, be jų tėviškos šilumos užaugome. Kiek darbštumą iš tėvų paveldėjome — sunku pasakyti, greičiau patys pajutome, kad geras darbas yra visų vertybių pamatas ir šaltinis.

Slandien Svėdasų kolūkio mechanizatoriui Algiiui Krasauskui truputėlį per keturiasdešimt. Nugalėtoja nemaža gyvenimo atkarpa. Bet jeigu kas pasuktų laiko ratą atgal, Algis vis tiek tą patį žemdirbio gyvenimo kelią pasirinktų, gimtinėje pasiliktų, kur jis reikalingiausias, savų tarp savų jaučiasi. Dvidešimt du metai jis svėdasiečių žemdirbių šeimos narys, visus tuos metus priskiriamas prie geriausiųjų, darbščiausiųjų ūkio žmonių. Žmogaus darbo rezultatai kolektyve nelieka nepastebėti. Už darbštumą Algiiui suteiktas Žemės ūkio pirmūno vardas, Garbės ženklų ordinas, daugybė paskatinių. Bet argi paskatinimais žmogaus vertę išmatuosi, argi dėl jų žmogus pliusa? Jis dirbo, kaip liepė komunisto

sąžinė, kaip tikras žemdirbys stengėsi, kad kuo svarbesnis grūdas į kolektyvinį aruodą birtų, tuo pačiu kiltų visos kolūkio šeimos pragyvenimo lygis. Vis stengėsi būti svarbiausio darbo bare, darbų įkarštyje. Neatsitiktinai vienas pirmųjų ūkyje sėdo už kombaino vairo — ir taip jau šešiolika javų pjūčių.

Daugelis pasakoja, seka si Algiiui Krasauskui ir jo broliui Leonui. Vis tarp pirmaujančių, nei jėms kombainai genda, nei ką. Kad ir šiemet: Algis pirmavo visas įvairpūtės savaites, tapo geriausiuoju ūkio kombainininku.

— Sėkmės priežastys glūdi asmeninėse Algio savybėse: darbštume, pareigingume, stropume. Įvairpūtės dienos mis rytą namuose ar dirbtuvų kieme neužgaista, vakarop į saulę nesilvalgo, iš vakaro apie rytdienos darbų pagalbą. Darbų bare spartus, moka branginti darbymečio minutę. — sako kolūkio pirmininko pavaduotojas, partinės organizacijos sekretorius J. Samuolis.

Būti pirmaujančiu Algiiui niekada nereikėjo būti nepasiekiamu. Atvirkščiai, visuomet stengėsi, kad jo darbo rodikliai būtų prieinama norma visiems. Gerai dirbti su kombainu išmokė jaunesnii broliui Leoną, kuris 1975-aisiais tapo geriausiuoju rajono launuoliu kombainininku, buvo priimtas į TSKP narius. Iš daugelio svėdasiečių kombainininkų teko išgirsti — Algis buvo mūsų mokytojas, globėjas.

Stropų, darbštų mechanizatorių, pareigingų, aktyvių komunistų, ūkio partinio biuro narių Algį Krasauską partiečiai išrinko atstovauti ūkio pirmąją partinę organizaciją rajono XI-oje partinėje konferencijoje.

J. JAUNIS

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1980. XII. 18

Anykščių rajono buitinio gyvenimo aptarnavimo kombinato keturiolikos kolektyvų, kuriuose trūšia 177 darbininkai, darbo kalendoriuje jau 1981-iesį. Rajono buitninkai už trečią ketvirtį iškovoję trečią vietą respublikoje, dabar ruošia puikias darbo dovanas TSKP XXVI-ajam suvažiavimui. Siuosis pasiekimuose svarus buitninkų komunistų indėlis. Šešetas iš jų rytoj dalyvaus rajono XI-oje partinėje konferencijoje.

J. Juncvičiaus nuotraukoje: buitninkai rajono XI partinės konferencijos delegatai (iš kairės) vyv. ekonomistė Vanda Vainauskienė, siuvėja, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatė Danutė Sėjūnienė, sukirpėja Genė Dobrovolskienė ir transporto priemonių remonto ir metalo gaminių dirbtuvės meistras Romanas Gudelis.

DARBU PUOŠIAME GIMTINĘ

Su kiekvienu penkmečiu Anykščiai vis stiebiasi aukšty, jaunėja, gražėja. Visa tai kelia pagrįstą pasididžiavimą mūsų valdybos žmonėms: juk daugiausia mūsų statybinių rankos sumūrėjo išdailino naujuosius pastatus rajono centre. Vien per šį penkmetį stėjo rikiuotėn Kultūros rūmai, Knygnaš ir Taupomoji kasa, III vidurinė mokykla, netrukus anykštėnams atiduosime naują vaistinę, įrengsime MSMV administracinį buitinių patalpų kompleksą. Vis tolyn kalvomis nusidriekia Ramybės gyvenamųjų namų kvartalas. Čia ir kituose miesto rajonuose per penkmetį atidavėme eksploatacijon 264 butus, 622 vietų bend-

rabučius. Įspūdingais statiniais papuošėme ir rajono apylinkes: verta paminėti pagal originalų projektą pastatytą Kurklių vidurinę mokyklą, Svėdasų kultūros namus. Iš pagrindų suremontavome, atnaujinome daug senesnių pastatų, jų tarpe gyvenamųjų namų, kurių gyvenamasis plotas — 4300 kvadratinų metrų. Išaugo mūsų valdybos atliekamų rangos darbų apimtis: nuo 5,9 milijono rublių devintojo penkmečio metais iki 7,7 milijono rublių per šį penkmetį. Nemaža šio prieaugio dalis pasiekta, keliant darbo našumą, kuris per penkmetį padidėjo 12,3 procento. Sėkmingą penkmečio užduočių vykdymą nulėmė darbų or-

ganizavimo tobulinimas, mokslo ir technikos naujovių bei savų racionalizatorių pasiūlymų įdiegimas statybos aikštelėse. Įgyvendinant naujoves, kolektyvo avangarde visada buvo komunistai — sumanūs specialistai, padalinių vadovai, geriausi savo profesijos meistras.

Pamatą statybų spartai pirmiausia padedame gamybos bazėje, paruošdami aukštos kokybės statybines konstrukcijas ir medžiagas statybos dirbtuvėse, betono mazgo. Ypač pasižymėjo darbų kokybe ir sparta komunistas Stasio Matonio vadovaujama gaterių grandis, daugelį kartų tapusi socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja, iš-

dirbio normas nuolat įvykdanti 115—120 procentų. Sios grandies vadovui, komunistinio darbo spartuoliui, suteiktas nusipelnusio komunalinio ūkio darbuotojo garbės vardas. Penktadaliu ir ketvirtadaliu viršija išdirbio normas statybių brigada, kuriai vadovauja komunistas Pranas Gliudelis. Šioje brigadoje trūšia patyrę darbininkai komunistai Viktoras Kozlovas, Aleksas Aleksejevas. Valdybos darbo pirmūnų tarpe — mūrininkė komunistė Viktorija Leikienė, dirbanti komunisto Vaciaus Cholino vadovaujamoje brigadoje, vairuotojas komunistas Juozas Laurikėnas. Valdybos partiečiai ir pirmaujantys nepartiniai darbininkai, sukaupe didelį gyvenimo patyrimą, gerai išmanantys savųjų

profesijų paslaptis, deda daug pastangų, kad pertektų savąjį patirtį jaunimui. Nuoširdžiai, tėviškai globoja jaunuosius darbininkus Vacius Cholinas, Stasys Matonis, Pranas Gliudelis, Vladas Petuchovas, Leonas Šlaucius, Leonas Damauskas. Tokiomis sąlygomis pas mus pradėję darbo biografinę vaikinais anksti tampa nagingais statybinkais, iškovoja prizines vietas darbininkų socialistiniame lenktyniavime. Stropumu, darbų sparta spėjo pasižymėti mūsų kolektyvo komjauniai Rimantas Kraujelis, Vytautas Dambrauskas, Vytautas Žukauskas.

nukeletas 4 pusl.

DARBU PUOŠIAME GIMTINĘ

Atkeltai spaud.

Komunistai — valdybos specialistai ir mechanizatoriai per šį penkmetį daug ryžto parodė, kompleksiskai mechanizuodami darbus statybų aikštelėse ir pagalbinėje gamyboje. Dabar pas mus mechanizuota daugiau kaip 90 procentų žemės ir montavimo darbų, daugiau kaip 85 procentai tinkavimo ir beveik pusė dažymo darbų. Pasinaudoję moksline technine informacija, dalinai mechanizavome stogo rulinčių dangų klijavimą, pritaikę šiam reikalui stiklo ruberoidą. Palyginus su ankstesne technologija, šio darbo trukmė sumažėjo per pusę. Pirmieji respublikoje sienų apdailai vietoje iš toli gabenamo granitinio tinko pradėjo naudoti gamybos atliekas — susmulkintas čerpių ir raudonųjų plytų nuolaužas. Nemažą efektą, remonuojant elektros instaliaciją, gavome, įdiegę sumanaus elektromonterio Petro Baltakio racionalizatorinius pasiūlymus. Visos šios naujos ir padeda plėsti darbų apimtį, nedidinant darbininkų skaičiaus, sutaupyti gamybos išlaidas.

Džiugus šis penkmetis mūsų statybininkams ir tuo, jog, aprūpinę butais šimtus anykštėnų šeimų, daugelis valdybos darbininkų taip pat pagerino savo butų sąlygas. Jei penkmečio pradžioje

eilėje butams gauti buvo įrašyta 80 valdybos darbininkų, tai dabar joje belikę 15 žmonių. Nemaža nuveikta ir organizuojant turiną statybininkų laisvalaikį, rengiant išvykas į broliškas respublikas, ruošiant meno saviveiklos entuziastų pasirodymus.

Kupini ryžto įgyvendinti partijos nubrėžtus planus, sutinka mūsų statybininkai naujajį penkmetį. Numatyta, jog vienuoliktajame penkmetyje bus rekonstruotas statybų užnugaris — mūsų gamybinė bazė: bus išplėstas betono mazgas, projektuojamos naujos mechaninės ir stalių dirbtuvės, lentpjūvės cechai. Tuo pačiu statybų aikštelės bus geriau aprūpinamos gaminiams ir konstrukcijoms, darbas jose taps dar našesnis. Ateinančiame penkmetyje anykštėnams pastatysime daug gyvenamųjų namų, naują pirtį, polikliniką, įvesime rikiuotėn vandens pakėlimo siurblių stotį su vandens nugeležinimo įrengimais. Valdybos komunistai ir ateityje pasiryžę būti pirmieji kovoje už techninę pažangą, darbo našumą, už tai, kad mūsų sumūryti pastatai būtų dar dailesni ir tvirtesni.

St. Kubickienė

Anykščių statybos ir remonto valdybos planavimo skyriaus viršininkė

KVIEČIAME PRENUMERATORIUS

Anykščių rajono knygynų lentynose pasirodė eilinis prenumeruojamo leidinio „Lietuviškosios tarybinės enciklopedijos“ VI tomas. Mūsų rajone yra didžiulis būrys pirkėjų, kurie užsiprenumeravę šį leidinį. Todėl knygynų darbuotojams svarbus uždavinys — laiku šį leidinį įteikti prenumeratoriams. Pasirodžius knygynuose prenumeruojamam leidiniui, jį būtina įteikti prenumeratoriams dviejų savaitių eigoje. Kviečiame visus prenume-

ratorius išpirkti „Lietuviškosios tarybinės enciklopedijos“ VI tomą iki šių metų gruodžio 30 dienos.

Atsiimant prenumeratą, prašome patikslinti savo gyvenamąją vietą, nurodyti darbo arba namų telefono numerius. Šios žinios sudarys galimybę ateityje informuoti prenumeratorius, kada bus gautos knygos.

M. Pipirienė

Anykščių knygyno darbuotoja

Gražus poelgis

Vėlyvą vieno sekmadienio vakarą grįžome į Anykščius autobusu, kursuojančiu maršrutu Kurkliai — Anykščiai. Pravažiavus Puntuko akmenį, staiga prieš pat autobusą, į jo šviesų nutviekstą kelią metėsi jauniklė stinaitė, apakinta pasimetė ir ėmė strapalioti slidžiame vidurkelyje, o kitoje pusėje kelio, matomai perbėgusi anksčiau, jos laukė senė stina ir su nerimusi žvelgė į kelią. Au-

lobuso vairuotojas Bronius Ziukas, nežiūrnt slidaus kelio, laiku pristabdė autobusą ir leido jauniklei ramiai grįžti į šalikėlį.

Zinoma, tai eilinis atsitikimas, tokių būna daug. Bet tuokart ne vieno keleivio širdį užliejo malonus dėkingumo jausmas šiam vairuotojui už gražų poelgį, už žmogišką rūpestį mūsų faunos išsaugojimu.

St. Pranckevičius,
Ant. Pranckevičius

DIRBANTIS ŽMOGUS STIPRUS

Pasakoja „Gintaro“ kolūkio partinio komiteto narys, valruotojas-kombainininkas Gediminas Keiba

Visi dar tebeprisimenam rugiapjūtės dienas, kai kiekvieną rytą ne tik žemdirbio, bet ir miestiečio akys į dangų krypo, kuris dažniausiai būdavo apniūkęs, vis nupurkšdavo lietus, ir visi buvom susirūpinę, kas bus su derliumi...

Devyniolikos ūkio javakirčių būry už kombaino vairo šiemet prabėgo septyniolį mano vasara, bet sunkesnį pįūtį vargiai pamena ir tokie veteranai, kaip komunistai Bronius Mitašiūnas, Juozas Granickas arba nebe pirmi mečiai geriausiojo ūkio kombainininko vardą pelnantis Alfonsas Sudeikis... Nors tos įtampos ir nerimo dienos vis dar tebevirpa ne vieno mūsų atminty, tačiau jos ne mažiau aiškiai parodė dirbančio žmogaus stiprybę: kiek buvo įmanoma, laukuose neužsiliko nei javai, nei šakniavaisiai, nei daržovės. Ir išties — tik darbu pilnėja aruodai, turtingesni tampa namai. Nors darbas ne visada būna šventė, bet tik dirbantis žmogus pelno pagarbą, pripažinimą, patiria laimę. Aš nelabai išsitiesčiau per pusę laikraščio puslapio, jeigu dabar reikėtų suminėti visus tuos, kuriems šitokla gyvenimo samprata tapo gyvenimo prasme ir žmogiškojo pašaukimo ženklu. Manau, kad apie tai pakankamai byloja pora sugretintų skaičių: jeigu 1976 metais „Gintare“ įvairiuose kolūki-

nės gamybos baruose triūsė 126 komunistinio darbo spartuoliai, tai šiomis dienomis jų priskaičiuojame jau per pusketvirtą šimto. Zinant, kad ūky yra 700 dirbančiųjų, villamės, kad jau artimiausiais metais visas mūsų kolūkis pajėgs išsikvoti garbingą teisę vadintis komunistinio darbo kolektyvu. Beje, šiomis dienomis „Dešimtojo penkmečio spartuolio“ ženklai bei vertingos dovanos buvo įteiktos dar dvidešimčiai mūsų ūkių... Ir vėl šio sąrašo, kaip ir judėjimo už komunistinę pažūrą į darbą, priešakyje matėme komunistų pavardes. Bet tas nieko nestebina, nes partiečių būry šiuo metu yra beveik 80 pirmaujančių gamybininkų ir sumanių gamybos vadovų. Tai žmonės, aštriai, pilietiškai suvokiantys pareigos jausmą: dirbti savo vietoje taip, kad niekas negalėtų prikišti abejingumo, kad niekas nepasakytų, jog viską čia galima atlikti geriau, spėčiau.

Darbas — mūsų pilietinė, visuotinė pareiga. Tačiau ir pats prasmingiausias, pats reikalingiausias darbas negali užpildyti viso gyvenimo. Visi turime valandas po darbo. Jų metu aš mėgstu meno saviveiklą, nemažiau žavi kelionės — turistiniai maršrutai jau vežiojo ne tik po gimtąją respubliką, šalį, bet ir už mūsų didžiosios Tėvynės sienų. Visgi didžiau-

siąją laisvalaikio dalį pastaiais metais teko skirti vadovėliams bei neakivaizdiniams mokslams Vabalninko žemės ūkio techniku. Siemet iš ten parsivežiau zootechniko diplomą. Kai kurie darbo draugai nesupranta: sako, dvidešimt penkis metus jau sėdi už automašinos vairo, per darbymetį nenori nuo kombainininkų atsilikti, tai kam dabar tau toji zootechniko specialybė... Nežinau, kaip teisingiau atsakyti, tik žinau, kad žmogus dabar reikia ne tik gerų draugų ir kaimynų. Reikia ir dvasios pilnatvės, ir didelio pasaulio. Žemė tik tada gera, kai ją dirba ne vien doras, bet ir mokytas žemdirbys. Šitaip galvodami mes, komunistai, vis dažniau žvilgsnį nukreipiame į jaunųjų žemdirbių pamainą. Ne viena ir ne dvi dešimtys vaikų ir merginų su ūkio stipendijomis šiandien mokosi kaimui reikalingiausių profesijų, bet ir toliau mums visiems išlieka šventla pareiga skiepyti sodiečių vaikams supratimą, kad be jų rankų neapsieis gimtasis kolūkis, kad jie turi perimti tėvų estafetę, testli duonos augintojų dinastiją. Jau turime gražių pavyzdžių, kai paskui tėvo traktorius vairuoja sūnūs, kai motina išsiaugina sau pamainą fermoje. Na, o patys geriausieji jaunieji gamybininkai, kaip ir dera, papildė Lenino partijos eiles.

Antai, prieš kurį laiką kandidatais į TSKP narius priėmė komjaunimo auklėtinis vairuotojas Antanas Maskoliūnas, šaunuolį mechanizatorių Vytautą Zukauską... Žiūri, štai, į tokius jaunus žmones, ir jau dabar gali būti ramus, kad šie nesislės už svetimų nugarių, nedejuos, kai sunku, kai dėl bendro labo reikia atiduoti kiek daugiau dvasinės ir fizinės energijos. Nors tokių ne viena, tačiau jaunieji vis dar neretai kaip tie medeliai. Kad tarp jų nebūtų nė vieno kreivo, pagrindinis mūsų — jaunimo globotojų — tikslas. Siame reikale neba pirmi mečiai turimi įpareigojimą ir aš, kurį skaitau vienu iš reikšmingiausių partinių užduočių...

Šiomis dienomis gintariečiai, kaip ir visi tarybiniai žmonės, su didele atida studijuoja tolesnės ateities kūrimo programą, nuosekliai ir giliamintiškai išdėstyta TSKP CK projekte partijos XXVI suvažiavimui. Tame didžiulės teorinės ir praktinės reikšmės dokumente, kaip aukščiausias TSRS ekonominės strategijos uždavinys, akcentuojamas dėmesys tolesnei liaudies gerovei. Jo sprendimas didžią naštą numatė ir žemdirbių pečiams. Rydiena bus labai reiklė. Ten laukia darbai, kurie ne šiemet pradėti ir ne kitamet bus užbaigti, tik kas gali būti stipresnio už darbų užgrūdiną žmogų...

Redaktorius ST. VINCIONAS

Mirus ELENAI LUNSKIENEI, reiškiamė nuosirdžią užuojautą velionės sūnui ir artimiesiems. „Nevėžio“ kolūkio valdyba

PRANUI SIDARAVICIUI Tegū nuosirdžius užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi. Dambauskai, Vabalninkai, Vaičiūnai, A. ir J., A. ir A. Labakojai, Tvaskai

VYTAUTUI MISKINIUI Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reiškiamė nuosirdžią užuojautą. „Ateities“ kolūkio Aušros padalinio gyvulininkystės darbuotojai ir fermos vedėjas

BRONEI BRAZINSKIENEI Tegū nuosirdžius užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai motinai. Surdegio aštuonmetės mokyklos mokytojai, mokiniai ir aptarnaujantis personalas

Mirus JONUI TYLAI, gilaus liūdesio valandą reiškiamė nuosirdžią užuojautą velionio žmonai ir artimiesiems. „Nevėžio“ kolūkio valdyba

Delekoja

Nuosirdžiai dėkoju Žemės ūkio valdybos kolektyvui, organizacijoms, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo man, laidojant mylimą mamytę V. Smakštienę.

Zita Smakštaitė

Nuosirdžiai dėkoju „Pirmyn į komunizmą“ kolūkio valdybai, profsąjungos komitetui, mechanizatoriams, visiems, kurie užjautė ir padėjo, mirus mylimai mamytėi.

Rimantas Kubilius

ANELEI SIPKAUSKIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam broliui, nuosirdžią užuojautą reiškia Anykščių kuro kontoros darbuotojai.

Nuosirdžiai užjaučiame BRONĘ BRAZINSKIENĘ, mylimai mamytėi mirus. Virbalai, Jackūnai, Zeimiai, Inčiūros, S. Baronaitė

Mirus MARYTEI STEIBLYTEI, liūdesio valandą reiškiamė nuosirdžią užuojautą velionės seseriai ir artimiesiems. „Nevėžio“ kolūkio valdyba

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 38. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.256 Užsak. Nr. 2044